

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 331 / 12 lipca 2015 ISSN 2080-0010
XV Niedziela Zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Am 7, 12–15

Amazjasz, kapłan w Betel, rzekł do Amosa: «„Widzący”, idź, uciekaj sobie do ziemi Judy. I tam jedz chleb, i tam prorokuj. A w Betel więcej nie prorokuj, bo jest ono królewską świątynią i królewską budowlą». I odpowiedział Amos Amazjaszowi: «Nie jestem ja prorokiem ani nie jestem uczniem proroków, gdyż jestem pasterzem i tym, który nacina sykomory. Od trzody bowiem wziął mnie Pan i Pan rzekł do mnie: „Idź, prorokuj do narodu mego, izraelskiego”».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSYJNY

Ps 85, 9ab–10. 11–12. 13–14

Okaż swą łaskę i daj nam zbawienie

Będę słuchał tego, co mówi Pan Bóg: oto ogłasza pokój ludowi i świętym swoim. Zaprawdę bliskie jest Jego zbawienie dla tych, którzy się Go boją, i chwala zamieszka w naszej ziemi.

Spotkają się ze sobą łaska i wierność, ucałują się sprawiedliwość i pokój. Wierność z ziemi wyrośnie, a sprawiedliwość spojrzy z nieba.

Pan sam obdarzy szczęściem, a nasza ziemia wyda swój owoc. Przed Nim będzie kroczyć sprawiedliwość, a śladami Jego kroków zbawienie.

DRUGIE CZYTANIE

Ef 1, 3–14

Jezus przywołał do siebie Dwunastu i zaczął rozsyłać ich po dwóch. Dał im też władzę nad duchami nieczystymi. I przykazał im, żeby

nic z sobą nie brali na drogę prócz łaski: ani chleba, ani torby, ani pieniędzy w trzosię. «Ale idźcie obuci w sandały i nie wdziejcie dwóch sukien». I mówił do nich: «Gdy do jakiego domu wejdziecie, zostańcie tam, aż stamtąd wyjdziecie. Jeśli w jakim miejscu was nie przyjmą i nie będą was słuchać, wychodząc stamtąd strząśnijcie proch z nóg waszych na świadectwo dla nich». Oni więc wyszli i wzywali do nawrócenia. Wyrzucali też wiele złych duchów oraz wielu chorych namaszczeni olejem i uzdrawiali.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Ef 1, 17–18

Niech Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa przeniknie nasze serca swoim światłem, abyśmy wiedzieli, czym jest nadzieja naszego powołania.

EWANGELIA

Mk 6, 7–13

Jezus przywołał do siebie Dwunastu i zaczął rozsyłać ich po dwóch. Dał im też władzę nad duchami nieczystymi. I przykazał im, żeby nic z sobą nie brali na drogę prócz łaski: ani chleba, ani torby, ani pieniędzy w trzosię. «Ale idźcie obuci w sandały i nie wdziejcie dwóch sukien». I mówił do nich: «Gdy do jakiego domu wejdziecie, zostańcie tam, aż stamtąd wyjdziecie. Jeśli w jakim miejscu was nie przyjmą i nie będą was słuchać, wychodząc stamtąd strząśnijcie proch z nóg waszych na świadectwo dla nich». Oni więc wyszli i wzywali do nawrócenia. Wyrzucali też wiele złych duchów oraz wielu chorych namaszczeni olejem i uzdrawiali.

Oto słowo Pańskie

KOMENTARZ

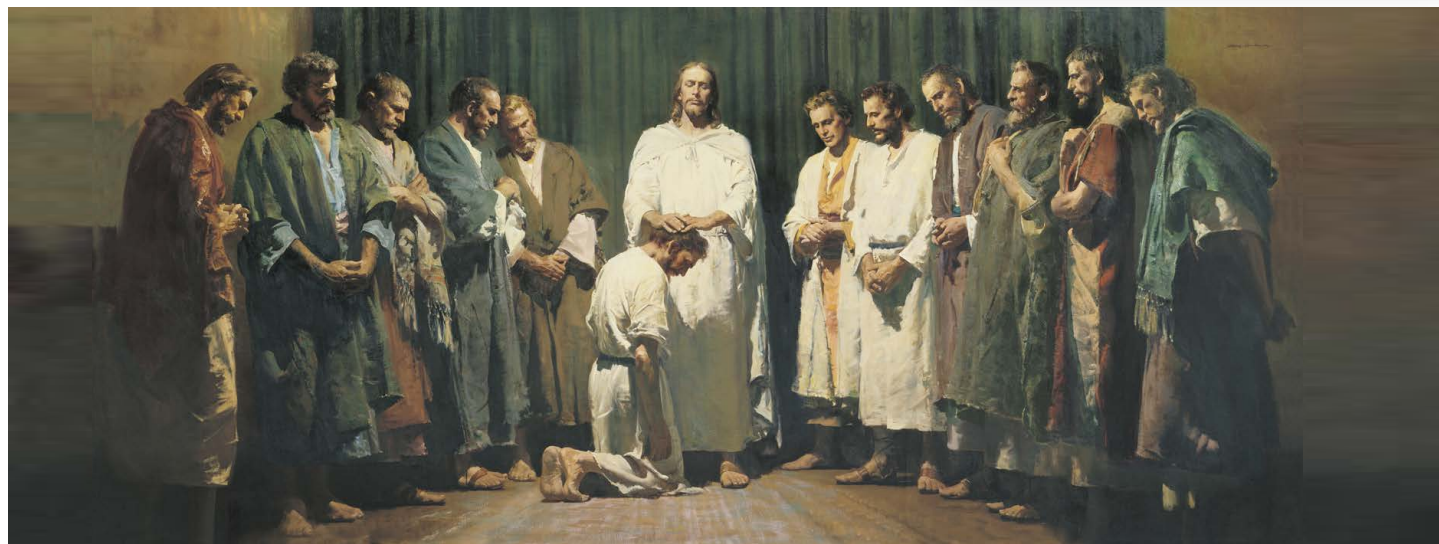
Jezus wysłał w dzisiejszej Ewangelii swoich uczniów jak heraldów ogłaszających ważne posłannictwo. Nie pozwala im brać pieniędzy. Nie chce, by Jego uczniowie polegali na własnych zasobach. Nie pozwala im też brać torby podróży. Torba służyła w tamtych czasach wędrowcom do żebrania. Innymi słowy Jezus nie chce, by Jego uczniowie byli od kogokolwiek zależni. Uczniowie Jezusa mają koncentrować się wyłącznie na treści posłannictwa a pomoc, którą otrzymują, ma pochodzić wyłącznie z góry.

Św. Paweł w Liście do Efezjan zauważa, że Bóg wręcz wylewa na nas łaskę „w postaci wszelkiej mądrości i zrozumienia” oraz odpuszczenia grzechów. Bóg, wg św. Pawła, jest więc szczodry, ale dary, jakie od Niego otrzymujemy, nie dotyczą sfery materialnej. Bóg nas wybrał, ale po to, byśmy „byli święci przed Jego obliczem”, a nie po to, by obfitować w dobra materialne.

Podobne wątki odnajdziemy w pierwszym czytaniu. Żądanie skierowane do Amosa przez kapłana Amazjasza: „Uciekaj do ziemi Judy i tam prorokuj” wskazuje, że Amazjasz uważał Amosa za zawodowego proroka (przy ówczesnych dworach było pełno urzędowych proroków), czyli takiego, który czerpie korzyści materialne z tego, co mówi. Ale Amos nie jest przez nikogo zatrudniony. To sam Bóg przez niego przemawia, a to, co Amos mówi, nie służy jego bogactwu się.

Dzisiejsze czytania przypominają nam więc o tym, że prawdziwi uczniowie Jezusa są bezinteresowni. Podążają za Nim, gdyż pociąga ich prawda, a nie sukces materialny.

ks. dr Marek Dobrzeński

Wielka Nowenna Fatimska trwa!

W 2017 r. obchodzić będziemy 100. rocznicę objawień fatimskich. To będzie doniosłe wydarzenie, które – jak wierzymy – stanie się czasem wylania szczególnych łask. Jak dobrze przygotować się do tego jubileuszu? Droga jest współpraca z Niebem w wypełnianiu się wielkich obietnic przekazanych przez Matkę Bożą. Wychodzi temu naprzeciw niezwykle inicjatywa, do podjęcia której zaproszeni są wszyscy czciciele Niepokalanej – Wielka Nowenna Fatimska.

Wielka Nowenna Fatimska to dzieło przygotowujące do jubileuszu setnej rocznicy objawień fatimskich. Idea przygotowań do jubileuszu zrodziła się w Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej na zakopiańskich Krzeptówkach, z tego Sanktuarium popłynęło w świat zaproszenie dla wszystkich wierzących, by poznali nie tylko orędzie Matki Bożej, ale także, by odpowiedzieli na Jej wezwanie.

Wielka Nowenna Fatimska nie jest formą nabożeństwa, w ramach którego należy odmówić jedynie konkretne modlitwy. Wielka Nowenna to pragnienie zjednoczenia wszystkich sił i wszystkich serc kochających Maryję, by pomóc współczesnemu światu poznać orędzie fatimskie i odpowiedzieć na prośby Matki Bożej. To pragnienie, by współpracować z Maryją w dziele zbawienia ludzi w duchu pełnego zaangażowania dla ratowania dusz.

Wielka Nowenna Fatimska rozpoczęła się 13 maja 2009 r. i potrwa do roku 2017 r., jednak **włączyć się do niej można w każdym czasie i może to uczynić każdy**, kto chce modlić się i pracować dla Maryi. W Fatimie Matka Najświętsza zaprosiła nas do współpracy w dziele zbawienia ludzi. Dziś, gdy stoimy na progu setnej rocznicy Jej objawień, chcemy wziąć sobie do serca to nagłące wezwanie do zaangażowania się w ratowanie świata. Nowenna zatem to nasza modlitwa, ofiara, katecheza, apostołstwo, głoszone kazanie, zaproszenie do wspólnego różańca czy nabożeństwa pierwszosobotniego; wszystko po to, by Maryja była bardziej znana i miłowana przez ludzi na całym świecie, by nadszedł czas tryumfu Jej Niepokalanego Serca.

Nowenna ma zmienić nasze życie w życie świętych. Ma nauczyć nas wypowiadać co dzień „tak” Bogu w sposób, w jaki czyniła to Maryja. Wtedy zamieszka w naszym świecie Boska moc. I ta moc zmieni świat! Jeżeli angażujemy się w Nowennę całym sercem, to dlatego, że wiemy, iż stajemy przed wyjątkową szansą. Możemy pomóc Maryi i czynnie przyczynić się do zmiany obrazu świata. Możemy przez swoje „tak” sprawić, że nasze oczy ujrzą wielkie dzieła Boże. Dla wielu ludzi może stać się pomocą w odnalezieniu drogi, która prowadzi ku „nowemu, lepszemu światu” (św. Jan Paweł II): ku osobistemu nawróceniu.

Przez lata, ludzi bardziej interesowały tajemnice fatimskie, a najbardziej trzecia. Objawienia w Fatimie były bardziej ciekawostką niż codziennym wezwaniem, wymagającym naszej konkretnej odpowiedzi. Tymczasem Orędzie fatimskie Królowej Różańca Świętego jest szkołą życia w łasce Bożej i wzywa ludzkość do nawrócenia i pokuty. Jest nadal aktualne.

W Fatimie 13 lipca 1917 r. Matka Boża powiedziała: „*Widzieliście piekło, do którego idą dusze biednych grzeszników. Bóg chce je uratować, Bóg chce rozpowszechnić na świecie nabożeństwo do mego Niepokalanego Serca. Jeżeli uczyni się to, co wam powiem, wielu zostanie przed piekłem uratowanych i nastanie pokój na świecie*”. „*Przybędę, by prosić o poświęcenie Rosji memu Niepokalanemu Sercu i o Komunię św. wynagradzającą w pierwsze soboty. Jeżeli moje życzenia zostaną spełnione, Rosja nawróci się i zapamięta pokój. Jeśli nie, bezbożna propaganda rozszerzy swe błędne nauki po świecie, wywołując wojny i prześladowanie Kościoła. Dobrzy będą męczennicy, Ojciec Święty będzie wiele cierpieć. Różne narody zginą, na koniec moje Niepokalane Serce zatryumfuje*”.

W centrum fatimskiego przesłania nie jest sensacja, czy apokaliptyczne prorocтва, lecz Niepokalane Serce Maryi „zatroskane o wieczne zbawienie wszystkich ludzi” – jak powiedział św. Jan Paweł II na Krzeptówkach (1997). Fatima nie jest przesłaniem mającym na celu zaspokojenie naszej ludzkiej ciekawości o przyszłe losy świata, lecz jest konkretnym wezwaniem, wskazaniem drogi, co należy uczynić, by ratować świat przed złem, a dusze przed piekłem. Najgłębszy teologiczny sens tego Orędzia ukazał nam św. Jan Paweł II w swojej homilii w Fatimie 13 maja 1982 roku. Warto do niej wracać.

Wielka Nowenna Fatimska to droga powrotu do źródła, do ponownego zagłębienia się w treść Orędzia z Fatimy, ale nie tylko. To także ufność, że każdy, kto usłyszy ten głos Matki Bożej, zapragnie odpowiedzieć modlitwą, ofiarą, pokutą na Jej prośbę. Jeśli tak się stanie, wówczas świat zacznie się zmieniać. Każdy, kto poznał te słowa i starał się odpowiedzieć na Apel Matki Bożej z Fatimy, nie umie milczeć. Głos z Fatimy nie pozwala milczeć, zachować tego Orędzia tylko dla siebie.

W tym Orędziu jest wewnętrzne przynaglenie, by dzielić się nim z innymi, by oddać się na służbę Maryi w ratowaniu świata.

Orędzie fatimskie zawiera wiele tematów i rodzi wiele pytań. I zatroskanie, by nie zmarnować szansy. By wypełnić najpiękniejsze zadanie, jakie może mieć człowiek: pomóc Bogu w przemianie świata. Nikt nie musi wiedzieć o naszym zaangażowaniu. To dzieło duchowe. Jest tu miejsce na spotkanie serc: Jezusa i Maryi, i mego, które chce być z Nimi jedno.

Nowenna to otwarcie się na niebo, na łaskę, na świętość. Niewidoczne, zupełnie niezauważalne dla kogoś z zewnątrz. Jak życie Maryi. Od Matki Boga uczymy się, jak wykorzystać dany nam czas, jak się modlić, jak służyć, jak dawać miejsce Bogu. Maryja jest kluczem do nowego, lepszego świata. Najwięcej dobrego w dziejach ludzkości zrobiła właśnie Ona. Była nieznaną ludziom, ale najbliższą Bogu. Nie robiła wielkich rzeczy w oczach świata, ale Jej codzienny trud i Jej cicha modlitwa były wielkie w oczach Boga. Bo całe Jemu ofiarowane. Znalazło się dla Niego miejsce na świecie – bo było dla Niego miejsce w Jej Sercu. Maryja – niezauważalna dla ludzkich oczu. Szara, zwyczajna, zamieszkująca ciszę. Ale to przez Nią Bóg zmienił świat. On też zmieni go znowu, gdy nadejdzie chwila tryumfu Jej Niepokalanego Serca. Co czynić, by przyspieszyć ten dzień?

Co zatem oznacza włączyć się w dzieło Wielkiej Nowenny Fatimskiej?

Włączyć się, tzn. wypełnić to, o co Maryja prosiła w Fatimie! Prosiła o codzienny różaniec, poświęcenie się Jej Niepokalanemu Sercu oraz wynagrodzenie za grzechy raniące Jej Niepokalane Serce w pięć pierwszych sobót miesiąca. Ważne jest również uczestniczenie w nabożeństwach fatimskich odprawianych każdego 13. dnia miesiąca oraz odmawianie nowenny. Ponadto głębsze poznanie Maryi przez lekturę książek i miłowanie Jej na co dzień.

**„PRZESTAŃCIE GRZESZYĆ I MÓDLCIE SIĘ,
A MOJE NIEPOKALANE SERCE
ZATRYUMFUJE”.**

Na podstawie wiadomości z Internetu opracowała: **Anna Kozikowska**

Nabożeństwa fatimskie w naszym kościele

13 czerwca br. nasz Proboszcz, ksiądz dr Waldemar Macko poświęcił ufundowaną przez parafian figurę Matki Bożej Fatimskiej. Już jutro, 13 lipca, w naszym kościele odbędzie się pierwsze nabożeństwo fatimskie, na które serdecznie zapraszamy wszystkich czcicieli Matki Bożej, jak i tych, którzy chcą poznać lepiej Orędzie z Fatimy i mieć udział w jego owocach – przemianie serc i przebudowie świata.

Kościół przyjął objawienie z Fatimy, ponieważ w istocie swojej jest ono kontynuacją ewangelicznego wezwania do nawrócenia i pokuty. Są to pierwsze słowa Mesjasza litującego się nad grzesznymi ludźmi, nad „narodem kroczącym w ciemnościach”: „Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię” (Mk 1, 15). Ogłaszając konieczność pokuty, Pani Fatimska wzywa do modlitwy, do odmawiania różańca, który, tak jak „modlitwa Jezusa” („Jezusie, Synu Boży, zmiłuj się nade mną, bo jestem grzesznikiem”) na Wschodzie, stał się „modlitwą Maryi” na Zachodzie. Różaniec, ta modlitwa z Maryją w samym sercu Kościoła, obejmująca tajemnicę naszego zbawienia, ma moc wyzwalania, jest potężną bronią w walce z mocami ciemności. „**Odmawiajcie różaniec i czyście pokutę**” to polecenie Matki Bożej z Fatimy, skierowane poprzez trójkę małych dzieci do ludzkości, powtarza się zresztą w różnych miejscach objawień Matki Zbawiciela, poczynając od Lourdes, przez La Salette i na Medjugorie kończąc.

Gdy zły duch zaczyna ogarniać świat, gdy nawet modlitwa zdaje się już nieskuteczna, trzeba nam przypomnieć sobie słowa Jezusa: „Ten rodzaj duchów wypędza się tylko modlitwą i postem” (Mt 17, 21). W takich chwilach nasze modlitwy zanoszone do Boga muszą zostać oczyszczone przez wielką pokutę. A wówczas to, co niemożliwe u ludzi, okazuje się rzeczą łatwą u Boga.

Pokutna modlitwa sprawia cud. Jeśli modlą się i pokutują poszczególni ludzie, cuda wkraczają w ich osobiste życie. Gdy modli się

i pokutuje cały naród, cuda zaczynają się dziać w wymiarze społecznym, gospodarczym, a nawet politycznym! Wielka modlitwa połączona z wielką pokutą rodzi wielkie cuda. Historia odnotowała wiele dowodów na tę biblijną prawdę.

W Fatimie, w 1917 r. Maryja zaprasza dzieci, by przychodziły każdego 13. dnia miesiąca od maja do października. Objawienia Matki Bożej były przejmującym napomnieniem, prośbą o codzienne odmawianie różańca i wezwaniem do pokuty.

Maryja wezwała do modlitwy, pokuty i nawrócenia, by uniknąć nieszczęść, jakie czekały narody Wschodu i całą ludzkość. Wiedząc, że ludzie Jej nie posłuchają, Maryja przewidując historię rozwoju świata i trudności, z jakimi on się spotka, szczególnie na Wschodzie, dała nadzieję mówiąc, że Jej Niepokalane Serce zatrzymuje i Rosja się nawróci.

Czytając przekazy fatimskie widzimy, że wiele nieszczęść, choćby cierpienia związane z II wojną światową, zostały zapowiedziane przez Matkę Najświętszą! Więcej, można było ich uniknąć, jeśli ludzie posłuchaliby Maryjnych prośb! Fatimskie zapowiedzi nie dotyczą tylko tego mrocznego okresu, który jest już za nami. Orędzie jest nadal aktualne. Obecne i nadchodzące lata będą także nieuchronnie związane z orędziem fatimskim. Albo będziemy żyć w świetle Fatimy, albo w jej mrocznym cieniu. Albo spełnią się jej wielkie obietnice, takie jak nawrócenie Rosji i czas pokoju, albo ziszczą się jej złowrobnie zapowiedzi: głód, wojny, prześladowania, cierpienia dobrych ludzi.

Pokutne Nabożeństwo Fatimskie, zwane także „Różańcem Pokutnym”, nawiązuje do objawień Matki Bożej w Fatimie. Ma charakter ekspiacyjny i obejmuje wspólne odmawianie Różańca. Każdorazowo odmawia się jedną z czterech jego części. Nabożeństwo Fatimskie jest odpowiedzią na dwa wezwania Maryi: do modlitwy różańcowej i do czynienia pokuty za grzeszników. Wyzwała gorącą modlitwę, rodzi radość ze spotkania z Maryją, która prowadzi lud do Swojego Syna. Wieczorna procesja ze świecami i figurą Matki Bożej przypomina Fatimę i to, co się tam działo w czasie objawień Łucji oraz Hiacyncie i Franciszkowi – dziś już błogosławionym. Nabożeństwo Fatimskie uczy nas codziennego trwania w zjednoczeniu z Chrystusem, poprzez stanie przy Sercu Maryi. Ona ogarnia nas swoim Niepokalanym Sercem i uczy żyć tym, czego pragnie od nas Bóg.

Pokutne Nabożeństwo Fatimskie odbywa się zawsze każdego 13. dnia miesiąca. Teraz będziemy mogli uczestniczyć w tych nabożeństwach również w naszym kościele.

Czym różni się Różaniec fatimski od nabożeństwa różańcowego?

Różaniec fatimski jest to Różaniec typowo pokutny. Wierni modlą się z rozkrzyżowanymi rękami, zwłaszcza przy pierwszej, trzeciej i piątej tajemnicy. To jest pokuta za tych, którzy nie uznają swojej grzeszności, a także za grzechy własne.

Powszechnie pobożność fatimska związana jest z 13. dniem danego miesiąca, szczególnie od maja do października. Jest to dziś bardzo piękna i różnorodna w swej formie tradycja. Nie może nam to jednak przysłonić faktu, iż wezwanie Maryi jest o wiele szersze i bogatsze, a istota Przesłania nie skupia się jedynie na 13. dniu miesiąca. Świadomi jesteśmy wezwania Maryi do codziennej modlitwy różańcowej, do nawrócenia, do pokuty. Wiele dziękczynienia płynie z naszych serc za uratowanie w zamachu Jana Pawła II, za beatyfikację Franciszka i Hiacynty. Ale to wszystko również nie wyczerpuje pełnej i zasadniczej treści Fatimy. Istotą, czy też „sercem” Przesłania jest bowiem Serce, tzn. dar nabożeństwa do Niepokalanego Serca Maryi. Fatimska Pani przychodzi do swoich dzieci, ukazując drogę ratunku przed złem i sposób przemiany całego świata. „**Bóg pragnie ustanowić na świecie nabożeństwo do Mego Niepokalanego Serca**”. Jeśli zrobi się to, jak mówi Maryja, o co prosi Bóg, wiele dusz zostanie uratowanych przed piekłem, wojna się skończy, nastanie pokój na świecie, nie będzie głodu, sprawiedliwi nie będą prześladowani, Rosja się nawróci i jej błędy nie będą rozlewać się po świecie, nadejdzie czas triumfu Jej Niepokalanego Serca.

Opracowała: **Anna Kozikowska**

W poniedziałek, 13 lipca br. zapraszamy wiernych do naszego kościoła parafialnego na Wieczór fatimski. O godz. 18.00 Msza święta, po której odbędzie się Różaniec fatimski. Zapraszamy.

WIELKA NOWENNA FATIMSKA

Tematyka orędzi na poszczególne lata jest następująca:

2009 – Pewni zwycięstwa – konfrontacja z cywilizacją śmierci.

2010 – Bezpieczni na krawędzi czasu – zawsze przy Maryi.

2011 – Więcej niż doczesność – jest niebo, jest piekło, jest czyściec.

2012 – Nie żyjemy dla siebie – wynagradzanie za grzechy świata.

2013 – Eucharystyczny klucz – cud nad cudami, który zmienia wszystko.

2014 – Zapraszani do Nieba – jednak różaniec, szkaplerz, sznur pokutny.

2015 – Potęga rodziny – domowy Kościół, którego nie przemogą bramy piekła.

2016 – Bóg jest miłosierny – ostatnie słowo należy do Boga, który jest Miłością.

2017 – Droga przez serce – przymierze serc Jezusa i Maryi.

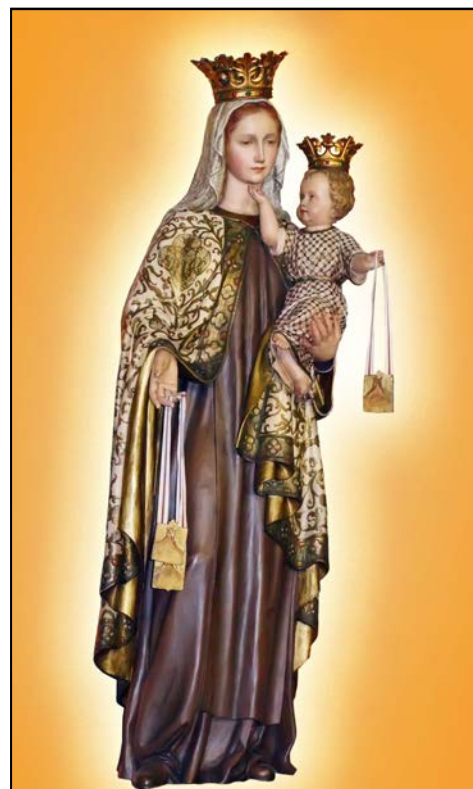
Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej na Krzeptówkach zajmuje się koordynacją dzieła oraz opracowywaniem materiałów pomocniczych zawierających rozważania fragmentów orędzia i modlitw. Materiały można zamówić: telefonicznie (18) 20 66 420 lub drogą internetową: fatima@smbf.pl.

XV Niedziela Zwykła – 12 lipca 2015 r.

1. Nabożeństwo różańcowe zostanie odprawione dziś o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za naszych zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
2. W tym roku uroczystość patronalną naszej parafii – wspomnienie liturgiczne św. Anny, Matki Najśw. Maryi Panny obchodzimy w niedzielę 26 lipca. Zachęcamy wszystkie wspólnoty parafialne i służbę liturgiczną do licznego udziału we Mszy św. o godz. 13.00 i w procesji Eucharystycznej. Nowennę do św. Anny rozpoczniemy 17 lipca. Zapraszamy wszystkich parafian do licznego udziału w nabożeństwie, aby w ten sposób lepiej przygotować się do uroczystości odpustowej.
3. W tym tygodniu przypadają następujące wspomnienia liturgiczne:
 - w poniedziałek, 13 lipca, wspomnienie św. pustelników Andrzeja Świerada i Benedykta;
 - w środę, 15 lipca, wspomnienie św. Bonawentury, biskupa i doktora Kościoła;
 - w czwartek, 16 lipca, wspomnienie Najśw. Maryi Panny z Góry Karmel.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
4. W tym miesiącu mamy jeszcze wolne intencje mszalne.

**Intencja różańcowa
Kół Żywego Różańca**
od 12.07 do 9.08.2015 r.

*Módlmy się w intencji
podróżujących w okresie
wakacyjnym w powietrzu,
na łądzie i wodzie, aby dotarli
bezpiecznie do celu podróży.*

Jezus na Stadionie 2015

**UWIELBIENIE JEZUSA
W MOCY DUCHA ŚWIĘTEGO**

REKOLEKCJE
Z MODLITWĄ O UZDROWIENIE

POPROWADZI
KS. JOHN BASHOBORA

18 LIPCA 2015
STADION NARODOWY W WARSZAWIE

zapisy i informacje na www.JezusNaStadionie.pl oraz pod tel. 726-222-192

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01

(tel. czynny od poniedziałku do piątku
w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA

- Oddział w Warszawie,

ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa

Nr rachunku:

87160013741846849180000001

internet: www.parafiawilanow.pl

e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl

e-mail **Redakcji**: klimaty@parafiawilanow.pl

Wydawca

Zapraszamy do naszego kościoła na
**Adorację Najświętszego
Sakramentu w ciszy**
w każdy piątek
od godz. 13.00 do 17.00
oraz od godz. 18.30 do 20.00

**CISZA, W KTÓREJ
PRZEMAWIA BÓG**

